

El pòdcast de la Monina

La cassanenca Monina Soumare va crear l'octubre passat un pòdcast a YouTube que tracta amb naturalitat i esperit divulgatiu temes que afecten les persones racialitzades

Pel seu canal, ja hi han passat activistes de referència, com Carme Diaby i Desirée Belalobedde, i esportistes professionals, com Kaba Gassama

Monina Soumare, a l'esquerra, amb Aissatou Diaby, a l'estudi de gravació del pòdcast 'Visions and talks' CEDIDA.

Monina Soumare, al parc de l'Estació de Cassà de la Selva MARC SALGAS.

“No sé com ens ho fem, però hem creat un ambient còmode i les coses ens van sortint”

MARC SALGAS - CASSÀ DE LA SELVA

La Monina Soumare no té cap bagatge previ en el món de la comunicació ni ha cursat estudis que hi tinguin relació, però això no ha estat impediment perquè el seu pòdcast a YouTube, *Visions and talks*, s’hagi convertit en pocs mesos en un petit fenomen que setmana rere setmana guanya seguidors i visionaments. Inspirada pel pòdcast *The know for sure*, de les afroamericanes B. Simone i Megan Ashley, aquesta cassanenca de 22 anys va decidir crear el seu propi canal per tractar amb naturalitat i esperit divulgatiu temes que afecten les persones racialitzades, especialment les de la comunitat negra, a la qual pertany. Va crear el pòdcast l’octubre passat i d’aleshores ençà ja ha penjat tretze episodis. “De pòdcasts semblants, coneixia *No hay negros en el Tíbet*, però no n’hi ha gaires més i m’hi vaig posar.” Amb un peu a Cassà de la Selva i l’altre a Barcelona, on ara viu i treballa, la Monina es va posar a buscar un estudi a la capital catalana on exposar el seu projecte. “Vaig trobar l’estudi La Fábrica [especialitzat en gravació i producció de pòdcasts], i al seu responsable, en Flavio, li va agradar la idea i està apostant per mi.”

La seva primera convidada va ser Aissatou Diaby, una vallesana de Granollers que té el seu propi taller de confecció de vestits i objectes elaborats amb teles africanes : “Ens vam conèixer personalment al tren el mateix dia que anàvem a Barcelona a gravar.” Aquell primer programa va versar sobre les actituds racistes que tant la Monina com l’Aissatou han hagut de viure en feines de cara al públic. L’entesa entre totes dues va ser tan bona que l’Aissatou s’ha convertit en una col·laboradora habitual del pòdcast de la Monina: “No sé com ens ho fem, però hem creat un ambient còmode, ens avenim i les coses ens van sortint.”

Durant aquests primers mesos, *Visions and talks* ja ha tingut la participació de convidats de pes, com ara Carme Diaby, activista contra els abusos sexuals a menors; Desirée Bela-Lobedde, escriptora i activista antiracista, i Kaba Gassama, jugadora professional d’handbol que milita al SG BBM Bietigheim i és internacional per la selecció espanyola. “D’octubre a desembre vam guanyar 300 seguidors i, sobretot, teníem una llista que no s’acabava de persones que volien venir al programa”, explica la Monina, que al gener hi va convidar l’empordanès Moha Lalouh, polític i presentador del pòdcast *Thinkers* : “Va ser un boom. És l’episodi que ha vist més gent.”

La Monina explica que pretén parlar de tot allò que afecta les persones racialitzades de manera desenfadada i natural, fins i tot amb humor: “No parlo de res que no ens afecti. Expliquem el que hem viscut i com ho hem viscut d’una manera natural i sense voluntat d’adoctrinar.” La cassanenca recorda com un gran moment l’episodi amb Sayo i Soko, dues infermeres negres que van explicar les seves vicissituds amb els pacients als hospitals on treballen entre grans rialles, perquè, com diuen en el vídeo, l’humor serveix per “treure importància” als comentaris que reben pel fet de ser negres, a pesar que “tots et fan sentir malament.” “«Profe», ho he fet!”

La Monina, que té els orígens familiars a Mauritània, explica com s'ha obert camí fins a convertir-se en una dona independent malgrat les dificultats que s'ha trobat pel fet de ser negra i filla d'immigrants. De fet, a l'institut mateix va haver de viure actituds difícils d'entendre, fins i tot per part d'una professora que li va dir que no estava capacitada per estudiar allò que volia, el grau mitjà de farmàcia: "Doncs, profe, ho he fet! Treballo en una farmàcia a tocar de la Sagrada Família i els cinc idiomes que parlo [català, espanyol, anglès, francès i soninke] em van ajudar a aconseguir la feina. De fet, el 70% dels clients són turistes i cada dia parlo francès i anglès." La cassanenca assegura que el racisme l'ha dut fins i tot a autocensurar-se –"m'he arribat a treure les trenes per anar a una entrevista de feina"– i a imposar-se una pressió per por d'equivocar-se i de la reacció que hi pugui haver: "Passo aquesta por de voler-ho fer tot perfecte i he de pensar que, carai, jo estic qualificada per fer aquesta feina i no cal que tingui aquesta por." Divagacions que la Monina segur que tindrà temps de tractar en el seu pòdcast.

Ramadà

La Monina atén aquest diari en ple ramadà. És musulmana, religió majoritària a Mauritània, país d'on van venir els seus pares, i assegura que la practica a la seva manera. Sent negra i treballant de cara al públic, ha tingut un munt de vivències, moltes vegades relacionades amb l'idioma. "Algun cop ve un client i no sap en quin idioma parlar-te. Com li explico que en parlo cinc? Un cop una clienta em va dir si volia que em parlés en català o castellà? Li vaig dir: «Si ho vol, també ho pot fer en anglès o francès.»"

Publicat a: El Punt, 19 d'abril de 2023

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2278824-el-podcast-de-la-monina.html>